

ת"פ 32560/12 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד עיסאם בן עיטה אלסראייה

בית משפט השלום בבא ר שבע

11 ספטמבר 2017

ת"פ 32560-12 מדינת ישראל נ' אלסראייה
תיק חיצוני:

לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה
מדינת ישראל - פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד ברוך יעקובי
נגד
עיסאם בן עיטה אלסראייה ע"י ב"כ עו"ד נאסר אלעתונה
הנאשם

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפניו נותן את הדין בגין ביצוע עבירות של רכישה וاحזקה של נשק ותחמושת, שלא כדין, בנגד לסעיף 144(א) רישא וסיפה לחוק העונשין, תשל"ז-1977; נסיון לאחזקה נשק, בנגד לסעיף 144(א) רישא, ביחד עם סעיף 25 לאותו חוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוון כא/1, בהן הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בהיותו אזרח ישראלי, תושב היישוב חרוה בנגב, רכש, במועד שאינו ידוע במידוק לתביעה, מאדם אחר, שזהותו לא בוררה, אקדח חצי אוטומטי מסוג "ברטה", קליבר LR22, מספר סידורי U87692A. האקדח. כן רכש תות מקלע מאוחרת המכונה "קרל גוסטב", הכל בתמורה לסך בן 11,000 ₪.

את כלי הנשק החזיק הנאשם בبيתו: האקדח והוחזק, ביחד עם שתי מחסניות ובכל אחת מהן 20 כדורים 9 מ"מ, בתרן גרב הנתונה בקופסת נעלים בארון בחדר השינה; תות המקלע הוחזק מכוסה במגבת, מתחת לארון בחדר השינה.

כל הנשק ותחמושת הוחזקו על ידי הנאשם שלא כדין.

האקדח שהוחזק על ידו היה ללא הנוקר, קר שלא היה כשיר ליר.

مفצת העובדה שהאקדח נתפס ללא הנוקר - תוקן כתב האישום כך שהנאשם הורשע בגין אחיזתו, בעבירה נסיון

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

בלבד, ואילו בגין אחיזת תות המקלע והתחמושת - בעבירה מוגמרת.

בין הצדדים נקשר הסדר, במסגרתו תוקן כתוב האישום כאמור לעיל והנאשם הופנה לחקירה שירות המבחן למבוגרים.

ההסדר לא כלל הסכומות עונשיות.

ראיות לעונש

מי הצדדים לא הגיע ראיות לעונש בתיק זה.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגש תסקير, המפרט את נסיבותו האישיות, כבנ 21, רוחק.

סימ 12 שנות לימוד בмагמת מכונאות רכב וטרם מעצרו עבד, לדבריו, בהתקנת מתקנים בגני שעשועים בעיר ראל"ץ.

לדבריו הנאשם, זכה לתמיכה משפחתית וחוי ברוחה כלכלית.

הנאשם מסר לשירות המבחן, כי רכש את כלי הנשק "לשם חיזוק בטחונו וגבירותו מול חבריו" וכי לא תכנן להשתמש בו, אלא למכור אותו בחלו' זמן.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם עבר העבירות באופן מוחשב, תוך תכנון מהליכיו והשקיית מאמצים להשגת הנשק.

עוד התרשם שירות המבחן, כי גם שהנאשם נתקל במחירים הנלוויים למעצר ולמעצר הבית, אשר המשיכו לו את חומרת מעשיו, עודנו נטול אחריות באופן חלקי בלבד על העבירות, תוך שימוש ומטשטש את מעשיו. שירות המבחן התרשם, כי קיימים פער בין התדמית הפסיכית אותה הציג אל מול יכולותיו בתכנון ובביצוע העבירות. הנאשם התקשה לשתף את שירות המבחן בעולמו הפנימי, רגשותיו ומחשבותיו, והתקשה לבחון באופן ביקורתית את התנהוגותו.

לנוכח כך שהנאשם שלל בעיתיות כלשהי בחיו - לא נמצא מקום לשלבו בהליך טיפול.

בסיומו של התסקיר, בא שירות המבחן בהמלצתה להשיט על הנאשם "עונש מוחש" בדמות מאסר בפועל בדרך של עבירות שירות, הצד מאסר מותנה.

עמוד 2

התביעה הגישה טענותה לעונש בכתב (ת/1) והשלימה הטיעון על-פה. התביעה הדגישה הפטנציאלי הקטלני הקיים בעבירות של אחזקת נשק חם, שלא כדין, הן בפני הביטחוני; הן בפני הפליל; והן כלפי בני הבית, לרבות הילדים הקטנים שהתגוררו עם הנאשם (אחיו ואחותו).

התביעה הדגישה, כי הנאשם החזיק תת מקלע, נשק ארוך, המאפשר לירות מספר רב של כדורים למרחק רב יחסית, וכן פוטנציאלי קטלני ממשמעות.

התביעה ביקשה שלא ליחס משקל גבוה לעובדה, כי האקדח שנרכש על ידי הנאשם, לא הוחזק במצב כשיר לירוי.

התביעה הדגישה, כי מדובר בעבירות מתוכננות וכי הנאשם שילם ממון רב לצורך השגת כל הנשק.

התביעה הדגישה, כי החזקת נשק בלתי חוקי מהוות בבחינת "מכת איזור", שהוכרה בפסקה כמצדיקה החמורה הענישה.

התביעה הדגישה את מדיניות ההחמרה בענישה, בתקופה الأخيرة, בנוגע לעבירות דין ועורתת למתחם ענישה כולל שינוי בין שנתיים ומחצה ועד ארבע שנים מאסר בגין העבירות שעבר הנאשם, בצוירוף מאסר מוותנה מרთיע וקנס ממשמעות.

בענינו של הנאשם דין, בהיעדר עבר פלילי מחד, ומайдך - כאשר הנאשם נמנע מליטול אחריות מלאה למשעו ושירות המבחן לא בא בהמלצת טיפולית - עורתת התביעה למוקם את ענשו בשליש התחתון של המתחם, אם כי לא ברצפותו.

לענן זה, הוסיפה התביעה והדגישה את כוונת הנאשם למכור את כל הנשק בעתיד - כפי שעולה מדבריו בשירות המבחן.

ההגנה עורתת לאמץ המלצת שירות המבחן, תוך עיבוייה בעיצום כספי מרთיע.

ההגנה טענה, כי מתחם הענישה נמור מזה הנטען על ידי התביעה.

ההגנה הדגישה, כי הנאשם הודה בעבירות עוד בחקירהו במשטרת בית המשפט כבר בהליך הדיון המוקדם.

ההגנה טענה, כי הנאשם מנהל חיים נורמטיביים וכי מטרת אחזקת הנשק, במקרה דין - לא הייתה פלילתית או כנגד בטחון המדינה.

בדבשו الآخرן, מסר הנאשם, כי עשה את טעות חיון; כי כתת אינו עובד וכי הוא רוק.

דין והכרעה

אין צורך להזכיר מילום על פוטנציאלי הסיכון הנובע מażקנת נשק חמם קטלני ותחמושת חייה, שלא כדין.

הנשק והתחמושת עלולים למצואו דרכם לפעולות שלילית, אם פלילתית ואם כנגד בטחון המדינה.

ażקנת נשק ותחמושת על ידי מי שלא נבדק, לא נמצא מתאים ולא הוכיח לכך, בתנאים שאינם מבטיחים בידונו של הנשק מהסבירה (קיים מי שמחזק נשק בראשו נדרש לאחסנו בכיסוף מאובטחת, אחריו שני מנעוילים), עלולה להביא לסיכון שלום הציבור, גם אם אין ראיות שהוחזק לצורך פעולות שלילית, כמפורט לעיל.

בנוספ', azkhat נשק כאמור עלולה להביא לפגיעה בשלטון החוק ובנושא שלטון החוק, המבצעים את תפקידם.

בפסק הדין ע.פ. 3288/14 **מדינת ישראל נ' קריספל** (פורסם במאגרים) נאמר:

בשל פוטנציאלי ההרס הטמון בכל נשק, הכולל גם אפשרות לפגיעה עיוורת באנשים מן היישוב, מתפקידו של בית המשפט להrutnu אף מפני עבירות החזקת נשק שלא כדין. זאת, כדי לבلوم את שרשרת העבירות בשלב ראשון.

בפסק דין ע.פ. 4945/13 **סלימאן נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נאמר:

... התגלגולותם של כל נשק מיד ליד לא פיקוח עלולה להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורםים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של וללאו תוכאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלם הציבור צריך להיליך בחשבון על ידי כל מי שמחזק بيדו נשק שלא כדין, גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוען של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאלי קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתחה לעשות בו שימוש, ولو ברגעני לחץ ופחד.

בשורזה של פסקי דין נקבע, כי חומרת הסיכון הנשקף מעבירות אלה, מחייבת השחת עונשי מאסר בפועל בגין עבירות אלה וזאת גם כאשר מדובר, לכארה, במי שמנוהל אורח חיים נורמטיבי ואון לחובתו הרשעות קודמות. ראו רע"פ 2718/04 **אבו דאחל נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

יוער כי הסכנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לRICTI בפועל גם על מי שעבירתו הראשונה. בבא בית המשפט לשקל את העונשה בעבירות מסווג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטראס הציבורי ולצורך להrutnu עבירות עבריים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנسبות האישיות של העבריין.

עוד רואו ע.פ. 5220/09 **עוואודה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

אשר על כן משכבר נקבע הכלל לפיו ככל יש לאסור את המבצעים עבירה זו, גם אם מדובר בעבירה ראשונה, לאחריו סORG ובריח, ואילו אוורט התקופה כולל בנסיבות הספציפיות של העיטה והמעשה.

אשר למתחם העיטה, בפסק הדין עפ"ג 17-01-2019 **מדינת ישראל נ' זנדיך ואח'** (פורסם במאגרים), נדון ערעור המדינה בענינים של שני מшибים, האחד נתפס מחזיק אקדח בקוטר 9 מ"מ ביחיד עם מחסנית ובה 17 כדורים; וכן רובה סער מאולתר דמו M16 עם מחסנית ובה 28 כדורים; השני נתפס מחזיק בשני אקדחים, גם כן ביצירוף תחמושת. בית משפט קמא נקבע מתחם עיטה שנייה בין 13 עד 30 חדש מסר בפועל בוגע למשיב שהחזיק את שני האקדחים ומתחם שנייה בין 16 עד 36 חדש מסר בפועל בוגע למשיב שהחזיק אקדח ורובה סער מאולתר.

ערעור המדינה התקבל בהסכמה הצדדים, תוך שהוחמרו עונשי המסר שהושטו על המשיבים ל-26 ו-31 חדש מסר בפועל (בהתאמה). בית המשפט המחויז, שבתו כבית משפט לעורורים פליליים, אף מצא לצין, כי המתחמים שנקבעו על ידי בית משפט השלום נמוכים יתר על המידה.

בעקבות החלטת בית המשפט המחויז בערעור זה, במקורה נוספת בסמוך לאחר מכן, נקבע בית משפט השלום מתחם עיטה שנייה בין 13 עד 36 חדש מסר בפועל בגין אחיזת כל נשק מאולתר אחד מסווג כת מקלע ביצירוף מחסנית ובה 10 כדורים. ראו ת.פ. 16-11-7544 **מדינת ישראל נ' אלאסד** (פורסם במאגרים). באותו מקרה, הושת על הנאשם, בעל עבר פלילי שאיןו מכבד, עונש מסר בפועל בן 21 חדשים. ערעור שהוגש על גמר הדיון - נדחה; ואף נקבע על ידי בית המשפט המחויז, שבתו כבית משפט לעוררים פליליים, כי העונש עומד במתחם עיטה ראוי. ראו עפ"ג 17-05-22885 **אלאסד נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים).

בפסק הדין ע.פ. 13/4945 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (פורסם במאגרים), אושר מתחם עיטה שנייה בין שנה ועד 3 שנים מסר, בגין אחיזת כל נשק בודד מסווג קרל גוסטב וכן מחסנית וכדורים. אף באותו מקרה, המדווח היה בצעיר, אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי, כולל לימודים אקדמיים בפקולטה לאדריכלות, ללא עבר פלילי. גם באותו מקרה, המליץ שירות המבחן להסתפק בעונש מסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בית המשפט העליון ציין, כי ראוי לקבוע ענים מרתקאים בגין עבירות אלה והעמיד המתחם שם בין 12 ועד 36 חדש מסר בפועל. אולם, באותו מקרה הורשע המשיב גם בעבירה חמורה יותר, של נשיאת נשק, בניגוד לסעיף 144(ב) לחוק העונשין, תשל"ג-1977.

לאחרונה, פורסמה הנחיתת פרקליט המדינה מס' 9.16 (ימים ג' אב תשע"א - 16/08/07) בנוגע למידניות העיטה בעבירות נשק, במסגרת הונחתה התביעה הכללית לפעול לכיוון החמרת העיטה בעבירות אלה, לנוכח הסיכון הרב הנש�� מהן והאינטרס הציבורי במיגורן. התביעה הכללית הונחתה לדרישת מסר בפועל לתקופה ממשית, גם כאשר מדובר בעבירה ראשונה. מבחינות מדרגת החמורה, הוצאה אחיזקה של אקדח במדד בינו לבין ואילו רובה סער או תות מקלע - ברמה אחת לפני הרמה החמורה ביותר. לנוכח פסיקה שנזכרה באותה הנקודה, הונחתה התביעה הכללית לטעון למתחם שנייה בין שנה ועד 3 שנים מסר בפועל בגין עבירה של אחיזת נשק מסווג אקדח; שנתיים עד 4 שנים מסר בפועל בגין אחיזת רובה או תות מקלע.

אשר לעבירה של אחזקת תחמושת - הונחתה הטענה לטעון למתחם שיחל ב-6 חדש מסר בפועל, אשר יכול שיורצו בדרך של עבודות שירות.

הצורך בהחומרת הענישה נומך במספר הרב של עבירות, פליליות וכאליה נגד בטחון המדינה, שנעברו לאחרונה, באמצעות כלי נשק, אף הביאו, לעיתים מזומנים, לפגעה באזרחים בלתי מעורבים. לשם המחשה, כפי המפורט בתמונות שהובאו במסגרת ההנחה, בשנת 2013, אירעו בישראל 563 אירועי פיגועים פליליים באמצעות נשק חם.

בית המשפט אינו מוצא *לייחס משקל ממשועוט לעובדה, כי אחד מכל הנשק - האקדמי שנטפס ברשות הנאשם - לא הכיל נוקר ומשכך לא היה תקין לירוי.*

כאמור לעיל, הורשע הנאשם בעבירה של נסיון לאחזקת נשק חמ בכל הנוגע לכלי נשק זה, כאמור, מבחינת המחשבה הפלילית אצל הנאשם, סבר כי מדובר בכל נשק תקין.

במסגרת סעיף 34 ד' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, אשר התקבל כחלק מתיקון מס' 39 לאותו חוק משנה תשל"ד - 1994, הושווה ענסו של המנסה לעבור עבירה לעונש שיטול על מי שעבורה העבירה המוגמרת, למעט אם נקבע אחרת בחיקוק. בכך, חיוה החוק דעתו, כי אין מקום להקלת בעונש, כאשר העבירה לא הושלמה, כשמבחן הנאשם עצמו, הכוונה הייתה לעבור עבירה מושלמת.

הוסף כאמור, האפשרות לשים היד על אותו חלק חסר - הנוקר, או אף ליצור חלק צזה, ובכך להפוך הנשק לכלי נשק תקין בעל פוטנציאל קטלני, אינה כזו הכרוכה בהכרח במאיצים מיוחדים.

עם זאת, בכל הנוגע לפוטנציאל הסיכון הנובע מכלי נשק זה, ניתן משקל מסוים לכך, שהמדובר במקרה נשק החסר את ריבית הנוקר, בקביעת מתחם הענישה.

לאור כל האמור, מוצא בית המשפט לקבוע מתחמי ענישה כדלקמן:

- **בכל הנוגע לאחזקת נשק אוטומטי מסווג רובו סער או תת מקלע - בין שנה ועד שלוש שנים מסר בפועל;**
- **בכל הנוגע לאחזקת נשק קצר מסווג אקדמי, כאשר אינו תקין לירוי - בין 10 חדשים ועד שנתיים מסר בפועל;**
- **בכל הנוגע לאחזקת תחמושת בכמות של קליעיםבודדים או עשרות קליעים - עד 6 חדש מסר בפועל.**
- **אשר למתחם הענישה הכלול בתיק זה, תוך חפיפה מסוימת בין המתחמים שנקבעו, יועמד בין 18 ועד 42 חדש מסר בפועל.**

אשר לקביעת הענישה הספציפית במסגרת המתחם:

הנאשם רכש שני כלי נשך שונים, בצוירוף תחמושת, לאחר תכנון מראש ותוך השקעת טבין ותקילין בסכום ממשמעותי. עובדות אלה מצביעות, כפי שהתרשם גם שירות המבחן, על נחישות של מыш להשגת מטרתו.

הניסיוקים שמסר הנאשם בפני שירות המבחן לאחזקת הנשק ("גבריותו ודימויו העצמי"), ספק אם יש ליתן להם משקל, באשר אינם נתמכים בראיות כלשהן. יתר על כן, קשה להסביר רכישה של שני כלי נשך, אחד מהם - נשק ארוך אוטומטי, רק לצורך זה. אף שירות המבחן למ bogרים התרשם, כי הנאשם נוקט בעמדה מצמצמת ומטרשת ונמנע מלשפט במחשבותיו ובشكולו.

הנשק שהוחזק הוסלק בבית הנאשם ומעצם האופן בו הוחזק - האחד בתוך גרב, והשני - בתוך מגבת, חבואים בארון, ניתן למוד על העובדה, כי הנאשם היה מודע לכך, שהמדובר באחזקת נשק בלתי חוקית וכי אחיזתו לא הייתה תמיימה.

נשק המוחזק לצורך הוכחת ה"גבריות" והדימוי העצמי, כפי דברי הנאשם, היה מוצג לראווה ולא מוסלק וחבוי.

כל אלה מצביעים לכיוון החמורה במסגרת מתחם הענישה.

מנגד, הודה הנאשם בעבירות בהזדמנות הראשונה;

לא הציגו ראיות או אינדייקציות על כוונה לשימוש שלילי בנשק שנhaftפס;

עד למעצרו, לא נתפס הנאשם מסתבך הנאשם עם החוק -

כל אלה מצביעים לכיוון הקללה במסגרת מתחם הענישה.

אשר להמלצתו הענשית של שירות המבחן בסיפה לתסקير - מוצא בית המשפט, כי זו אינה עומדת כלל בתחום הענישה הנג G דין.

חריגה ממתחם הענישה אפשרית מטעמי שיקום בלבד. דא עקא, במקרה דנן, אין עולה כל מצוקה חריגה ממנה סובל הנאשם, המצדיקה שיקומו. ההיפך הוא הנכון, כאמור, מסר הנאשם לעורכת התסקיר, כי גדול במשפחה נורמטיבית, ברווחה יחסית ואין עולה מדבריו, כי נקלע לעבור העבירות כתוצאה מצורף או מההתמכרות שליה!

הוסף כאמור, נמנע הנאשם מליטול אחריות מלאה למשעו או לשfu את שירות המבחן במחשבותיו או בשיקוליו, ועל כן - נמנע שירות המבחן מלבו בהמלצתה טיפולית.

בנסיבות אלה, אין בנסיבות כל עילה לחרוג ממתחם הענישה, במקרה דנן, לצרכי שיקום.

באיזון בין השיקולים השונים לחומרה ולקולא, בהיעדר הסתמכויות קודמות, מצוי בית המשפט להשיט על הנאשם עונש מאסר בפועל על הצד הנמור של מתחם הענישה, אם גם לא ברף הנמור ממש, וזאת לנוכח מאפיין החומרה שפורטו לעיל.

לנוכח כך שהמדובר בעבירות במסגרת הועבר סכום כסף ממש לרכישת כלי הנשק, ולדברי הנאשם בשירות המבחן, אף התכוון לophobic בכללי הנשק בעtid - מצוי בית המשפט להשיט עיצום כספי, שלא יפחית ממשי כלי הנשק כפי רכישתם כמפורט בכתב האישום.

משלא הובילו עד תום מניעו הנאשם להחזקת שני כלי הנשק והתחמושת - מצוי בית המשפט גם להשיט מאסר מותנה מרתיע.

בית המשפט דין את הנאשם לעונשים כדלקמן:

א. 20 חשי מאסר בפועל, בגיןימי מעצרו, ככל شك"מים, בהתאם לרישומי שב"ס;

ב. 12 חשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, שה הנאשם לא יעבור עבירה בגיןוד לחוק העונשין, תש"ז-1977, פרק ח' סימן א', למעט עבירה בגיןוד לסעיף 144(א) סיפה לאותו חוק;

ג. 7 חשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, שה הנאשם לא יעבור עבירה בגיןוד לחוק העונשין, תש"ז-1977, סעיף 144(א) סיפה או סעיף 186;

ד. קנס בסך 12,000 ₪ או 75 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 17/12/2017.

ה הנאשם יתיצב לריצוי ענושו כתעט.

עוותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ' אלול תשע"ז, 11 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.